

ฝากเตือนหญิงไทย - **คิดให้ดี**ก่อนมาทำงานสปาที่อินเดีย

ปัจจุบัน ผู้ประกอบการชาวอินเดียนิยมเปิดสปาเพิ่มมากขึ้น โดยส่วนใหญ่ใช้คำภาษาไทย เช่น สบาย ล้าหนา หรือชื่อจังหวัดหรือเมืองในประเทศไทย เช่น สุขทัย พัทยา มาตั้งเป็นชื่อสถานประกอบการ โดยมักจะใช้คนอินเดียที่หน้าตาคล้ายคนไทย (ชาวฮ์สสัม) และหลายแห่งก็มีคนนวดจากเมืองไทยให้บริการ หญิงไทยจะได้รับการติดต่อจากเอเย่นที่มักจะมาจากการแนะนำต่อ ๆ กันภายในกลุ่มผู้ให้บริการนวด หรือเธร่าปิส (therapist) โดยส่วนใหญ่จะรู้จักเอเย่นเพียงแค่ชื่อเล่น และเบอร์โทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ใช้ติดต่อกันเท่านั้น

ไตร่ตรองให้ดี - เอเย่นคนนั้น (ที่เรารู้จักเพียงชื่อเล่น) มีความน่าเชื่อถือขนาดฝากชีวิตในต่างแดนของเราไว้กับคำพูดหรือคำสัญญาของเขาได้เลยหรือ

แม้เอเย่นจะบอกว่า “จะจัดการทุกอย่างให้เรียบร้อย เมื่อเดินทางถึงอินเดียจะมีคนมารับ มีที่พักให้เสร็จสรรพ ทำงานนวดที่เราทำอยู่แล้ว แต่รายได้ดีกว่ามาก นายจ้างดูแล ไม่ต้องห่วง” ฟังแล้วเหมือนกับฝันไป

แต่ชีวิตจริงมันจะเหมือนฝันขนาดนั้นเลยหรือ !?! ไม่มีของดีที่ฟรีในโลก แน่แน่นอน นายจ้างบางส่วนยังใช้วิธีการยัดหนังสือเดินทางของหญิงไทยไว้เพื่อป้องกันการหลบหนี

เฉลียวใจ - ส่งเราไปทำงาน แต่ทำไมเป็นวีซ่านักท่องเที่ยว

ปัจจุบัน อินเดียได้กำหนดให้ชาวต่างชาติที่จะเข้ามาทำงานในอินเดียจะต้องมีรายได้ 25,000 ดอลลาร์สหรัฐ/ปี (ประมาณ 6 หมื่นบาทต่อเดือน) ขึ้นไปจึงจะได้รับวีซ่าทำงาน (employment visa) ซึ่งมีเจ้าของสปาน้อยรายนักที่จะสามารถจ่ายค่าจ้างสูงขนาดนี้ให้กับผู้นวดได้ ดังนั้น จึงต้องเข้าประเทศอินเดียโดยอาศัยวีซ่านักท่องเที่ยว และมา**ลักลอบทำงาน** แทนที่จะเป็นการทำงานอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

วีซ่าผิดประเภท ผิดกฎหมายอีกเช่นกัน ตำรวจเจอก็ถูกจับ

เมื่อวีซ่ามาผิดประเภทแล้ว ส่วนใหญ่ก็มักปล่อยให้วีซ่าขาดอายุ ทำตัวเป็นนินจาลักลอบทำมาหากินกันไป บางคนถึงกับโกหกว่าหนังสือเดินทางหาย เพื่อไม่ให้ทางการไทยและอินเดียทราบ ว่าจริง ๆ แล้วอาศัยอยู่ในอินเดียแบบผิดกฎหมายมานานเท่าใด

บางคนอาจคิดว่า วีซ่าหมดอายุไว้จ่ายค่าปรับที่เดียวขาออก แต่**สำหรับประเทศนี้ ไม่มีอะไรง่าย** เพราะจะต้องติดต่อสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (Foreigner Regional Registration Office - FRRO) ในพื้นที่ที่พักอาศัยที่เป็นหลักแหล่งของคุณ เพื่อให้ออกเอกสารไม่คิดค่าธรรมเนียมการเดินทางออกนอกประเทศอินเดียให้ ซึ่งหากเป็นผู้ต้องหาในคดีด้วยแล้ว ก็จะต้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้สามารถเดินทางออกนอกอินเดียได้ โดยบอกศาลว่าครอบครัวที่ไทยเกิดเรื่องฉุกเฉิน จำเป็นต้องเดินทางกลับ ซึ่งก็จะมีค่าใช้จ่ายด้านทนายความและเสียเวลาในการดำเนินเรื่อง จากนั้น FRRO จึงจะพิจารณาออกเอกสารไม่คิดค่าธรรมเนียมการเดินทางออกนอกประเทศอินเดียให้ได้

ตั้งคำถามหน่อย - ให้เราไปนวดอย่างเดียวยุติหรือ รายได้ยุติหรือ

เรื่องเพศสัมพันธ์ยังเป็นเรื่องต้องห้ามของคนอินเดีย โรงแรมมานูตีให้ได้ระบายนามณ์นั้นไม่มี จึงไม่ต้องพูดถึงการค้าประเวณี ซึ่งผิดกฎหมาย และตำรวจเดินหน้าปราบปรามอย่างเข้มงวด และมักใช้วิธีการล่อซื้อ

สถานประกอบการสปาเป็นเป้าหมายหนึ่งในการปราบปรามการค้าประเวณี

หลายครั้งเป็นหญิงไทยเองที่เลือกจะลักลอบเสนอ “บริการเสริม” ให้กับลูกค้า โดยมองรายได้เสริมเป็นสิ่งสำคัญ แม้เจ้าของกิจการจะสั่งห้าม และบางแห่ง เจ้าของถึงกับต้องเจาะช่องไว้ที่ประตูให้สามารถตรวจสอบจากภายนอกห้องนวดได้ว่า ไม่มีกิจกรรมต้องห้ามเกิดขึ้น

แต่ ... บางแห่งเจ้าของจะขอหรือบังคับให้ผู้นวดให้บริการเสริมกับลูกค้า โดยเป็นวิธีการเรียกลูกค้าของร้าน ซึ่งส่วนใหญ่ที่ได้ยินมาก็จะเป็นรูปแบบหัตถเวช คือ บำบัดด้วยมือกันไป แต่จริง ๆ แล้วจะมีเกินเลยไปถึงสวรรค์ชั้นใดไม่ทราบได้ แต่ถ้าโดนจับก็คือ ข้อหาค้าประเวณีทั้งสิ้น ซึ่งก็คงมีโอกาสเป็นเช่นนั้นได้มาก เพราะแขกเพศผู้ มีชื่อเสียงด้านความเห็นกว้างขวางที่เดียว (อาจจะเพราะสภาพสังคมกดดัน ไม่มีที่ระบาย) แถมยังมารยาทไม่ดีนัก บางท่านเห็นที่ใช้คำว่า “ทราหม” จะใกล้เคียงความเป็นจริงมากกว่า

ส่วนเรื่องรายได้นั้น เท่าที่เคยทราบมา รายได้มากกว่างานเก่าที่ประเทศไทยจริง แต่ส่วนใหญ่ไม่มากกว่าถึงกับคุ้มค่าพอจะทิ้งครอบครัวมาตายเอาดาบหน้าที่นี่ ประเทศแห่งนี้ เช่น รายได้อาจจะเพียงประมาณ 2 หมื่นบาทต่อเดือน (รวมค่าที่พักด้วยแล้ว) สุดท้ายหลายคนจึงต้องเลือกให้บริการเสริมเพื่อให้คุ้มกับเงินที่จ่ายให้กับเอเย่นไป (ไม่ทราบจำนวนแน่นอน แต่เคยได้ยินว่าประมาณครึ่งแสน)

คิดต่ออีกนิด - ถ้าเกิดปัญหาขึ้น มีใครที่ฝากผีฝากไข้ได้พร้อมจะช่วยเหลือเราในยามฉุกเฉินหรือไม่

ถ้ามีเพื่อน ก็ถามให้แน่ใจว่าสามารถช่วยเหลือเราได้ เพราะการเดินทางมาอยู่ต่างแดน เท่ากับว่าอาจจะไม่มีคนที่เรารู้จักเลย ไม่มีคนที่พูดภาษาเดียวกับเราเลย สื่อสารกันกว่าจะเข้าใจก็น้ำตาคลอเบาแล้ว มีปัญหาที่ไม่รู้จะหันไปทางไหน บ้านก็กลับไม่ได้ (ในบางกรณี)

นายจ้างที่เอเย่นบอกว่าแสนจะดี จริง ๆ แล้วจะดีจริงหรือ และเมื่อเกิดปัญหาพร้อมจะช่วยเหลือเราแค่ไหน เอเย่นที่เอาเงินก้อนเราไป แล้วส่งเรามาเผชิญชะตากรรมแบบไปตายเอาดาบหน้านี้ จะช่วยอะไรเราได้ (ส่วนใหญ่ก็คงไม่สามารถช่วยอะไรได้เท่าใดนัก แต่แค่จะหาคนที่มิใช่โทรถามไถ่ความเป็นอยู่ก็ยังน้อยเต็มที)

สรุป - อย่าเชื่อคนง่าย คิดไตร่ตรองให้ดี ไม่มีของฟรีในโลก อาจจะไม่ได้นวดอย่างเดียวยุติ แคมอยู่อย่างผิดกฎหมาย บอกได้เพียงว่า หากโดนกักตัวหรือติดคุกที่อินเดีย รับรองได้ว่าไม่โสภานแน่นอน

* * * * *